

Pove?ti pentru Mo? Cr?ciun (4)

Judecata lepurelui Cu mult timp în urm?, atunci când plantele ?i animalele vorbeau, un tigru a c?zut într-o groap? adânc?, în timp ce mergea prin p?dure, dup? hran?. A încercat de nenum?rate ori s? ias?, dar pere?ii erau prea abrupt?i pentru a-i putea urca ?i nu putea s?ri suficient de înalt pentru a ie?i la suprafa??. A strigat dup? ajutor îns? nimeni n-a venit. În diminea?a urm?toare, a strigat dup? ajutor pân? când a r?gu?it. Fl?mând ?i epuizat s-a pr?bu?it jos pe p?mânt, crezând c? este condamnat s? moar? în groap?. Dar a auzit ni?te pa?i apropiindu-se. "Ajutor! Ajutor!", a strigat el cu disperare. "Oh, Un tigru!" a spus un om, privind încordat dintr-o latur? a gropii. "Te rog! Te rog ajut?-m? s? ies de aici!" i-a cerut tigrul. "Dac? m? aju?i, nu te voi uita, cât timp voi tr?i."

Omului îi p?ru r?u pentru tigrul, îns? îi era team? c? va fi mâncat de el. „A? vrea s? te ajut, dar, îmi pare r?u, doar gândul la ceea ce mi s-ar putea întâmpla m? face s? refuz. Te rog s? m? ier?i, trebuie s? plec”, a spus omul îndreptându-se de groap?. "Nu! Nu! Te rog, nu te gândi a?a! Te rog, ajut?-m?!" strig? tigrul. „Nu trebuie s?-?i faci griji! Î?i promit c? nu-?i voi face niciun r?u, te rog ajut?-m?, te rog! Te implor! Dac? m? sco?i de aici î?i voi fi recunosc?tor pe vecie! Te rog!” Vocea tigrului suna atât de jalnic încât omul s-a înduio?at ?i s-a întors la groap?. S-a uitat în jur ?i a v?zut un bu?tean mare. "Uite, urc?-te pe el", a spus omul ?i a a?ezat bu?teanul în groap? pentru a se putea c???ra pe el. Tigru s-a urcat pe bu?tean ?i a ajuns fa?? în fa?? cu omul. Gura lui a început s?-i saliveze ?i a nici una nici alta a început s?-i dea târcoale omului.

“Hei! Stai un minut. N-ai promis tu c? n-ai s?-mi faci niciun r?u? Asta este ideea ta despre recuno?tin??? ?sta este modul t?u în care r?sp?te?ti bun?tatea?” “Ce-mi pas? mie de promisiune când mor de foame! N-am mâncat de câteva zile bune!” “A?teapt?!A?teapt?!” strig? omul.”S?-l întreb?m pe acest pin dac? este potrivit ca tu s? m? m?nânci.” “În regul?” , a spus tigrul.,„Dar, dup? ce-l vom întreba, eu am de gând s? te m?nânc. Îmi este cumplit de foame.” Tigrul ?i omul i-au explicat pinului situa?ia.

“Ce ştiu oamenii despre recunoştinţă?” a spus pinul. „De ce semenii tăi ne iau frunzele şi ramurile noastre pentru a face foc şi-şi încălzesc casele şi să gătească mâncare. Ca să creştem mari, este nevoie de ani mulţi ani iar când în sfârşit reuşim, veniţi voi şi ne tăiaţi şi ne faceţi chereştea sau mobilă pentru casă. Mai mult decât atât, un om a săpat groapa aia. Cu adevărat recunoştinţă! Nu mai sta pe gânduri Tigrule. Ia şi înfruptă-te şi-şi astâmpără foamea!” “Acum, ce părere ai de asta?” a întrebat tigrul, plescind tare din buze înaintând pe furiş înspre om. Dar în acel moment un bivoli a trecut pe acolo. „Aşteaptă!” a strigat omul. „Să-ţi întrebăm pe bivoli şi să vedem în ce fel va judeca această situaţie?”

Tigrul a fost de acord aşa că i-au explicat totul bivolului şi i-au cerut opinia. “Ei bine, în ceea ce mă priveşte. Nu este nicio îndoială asupra a ceea ce trebuie să faci” a spus bivolul, întorcându-se spre tigrul. „Ar trebui să-ţi mănânci! Vezi tu, de când apărăm pe această lume noi, bivolii lucrăm din greu pentru bărbăţie. Noi le transportăm încărcături grele pe spinarea noastră şi tragem la plug pentru ca ei să-şi poată cultiva legume şi grâne. Dar ce fac ei atunci când noi îmbătrânim? Ei ne taie şi mănâncă din carnea noastră şi ne folosesc pieile noastre pentru a-şi face tot felul de lucruri. Aşa că nu-mi vorbi mie despre recunoştinţă pentru el. Mănâncă-ţi, nu mai pregeta!” “Vezi! Toată lumea este de acord. Acum pregăteşte-te să mori”, a spus tigrul şi s-a ghemuit, hotărât să se năpustească asupra omului. Omul s-a gândit deja că de data asta nu mai are scapare. Dar tocmai atunci a apărut un iepure opăind. “Stai Tigrule! Aşteaptă!” strigă omul. “Acum ce mai este?” răcnii tigrul. “Mai dă-mi o şansă, te rog” a implorat omul. „Să-ţi cerem iepurelui să judece dacă ar trebui să mănânci sau nu.” “Oh, ce folos. Ții că răspunsul va fi la fel.” “Te rog, te rog”, i-a cerut omul. “Oh, în regulă. Dar asta este ultima dată. Mor de foame!”

Deci, tigrul și omul i-au spus iepurelui toată povestea lor. Iepurele a ascultat cu atenție. Apoi, a închis ochii și a început să-și mângâie una dintre urechile lui lungi. După câteva secunde, a deschis ochii și a vorbit încet și fără grabă. „Am înțeles bine ce ați spus voi doi. Dar ca să fac o judecată înțeleaptă, ar trebui să mergem la groapă și să-mi spuneți acolo din nou ce s-a întâmplat. Deci arătați-mi drumul.” Tigrul și omul l-au condus pe iepure cățiva pași mai încolo unde era groapa. „Ei bine, cu siguranță ce este adânc?”, a adăugat iepurele, uitându-se în jos înspre groapă. „Să vedem, ai spus că tu erai acolo jos, iar tu stăteai aici sus?” a spus iepurele uitându-se prima dată la tigrul apoi uitându-se spre om. „Bine, treceți în pozițiile în care erați în momentul respectiv și apoi voi putea să judec mai bine situația.”

F?r? a sta pe g?nduri, tigrul a s?rit jos ?n groap?. Era at?t de ?nfometat ?nc?at se g?ndea doar s? fie luat? decizia mai repede astfel ?nc?at s?-l poat? m?nca pe om. Omul se uita peste marginea gropii exact ca atunci c?nd l-a salvat pe tigrul. „Deci, a?a era?i voi doi. Tigrul a c?zut ?n groap? ?i nu putea ie?i. Iar tu, Omul, auzind strig?tele lui de ajutor ai venit ?i l-ai ajutat s? ias? afar?. Acum pot judeca limpede. Problema a ?nceput atunci c?nd acest om l-a ajutat pe tigrul s? ias? din aceast? groap?”, a explicat iepurele ca ?i cum ar vorbi cu altcineva. “Cu alte cuvinte, dac? omul n-ar fi ar?tat nicio bun?tate ?i l-ar fi l?sat pe tigrul ?n groap?, atunci n-ar fi fost nicio problem?. Deci, eu cred c? omul ar trebui s?-?i continue drumul iar tigrul ar trebui s? r?m?n? ?n groap?. Iar acum v? urez o zi bun? la am?ndoi”, a mai ad?ugat iepurele cel ?n?elept ?i ?up, ?up a plecat mai departe.

Deci, dragi copii nu pot dec?t s? v? urez ca Mo?ul s? fie m?rinimos cu voi, s? v? bucure?i din toat? inima de darurile primite, care nu trebuie s? fie neap?rat scumpe sau foarte dichisite, ele sunt f?cute din inim? ?i cred c? datorit? acestui fapt sunt foarte pre?ioase. Ah, c? tot veni vorba s? nu uit, Mo?ule, s? ?tii c? anul acesta am fost “foarte” cuminte ?i mi-a? dori cadou de Cr?ciun o “mic?” excursie ?n Coreea. A?a-i c? nu sunt preten?ioas? ?i c? m? mul?umesc cu pu?in? – lol- Surse: Park.org, sejongociety.org